

Aalborg den 2. oktober 2015.

Hej Johanne Schmidt-Nielsen.

Mit navn er Dahlan Ismail. Jeg har skrevet til Pernille Skipper og via Niels Rohleder som har foreslået mig at sende brevet videre til dig, for at høre om du vil stille minister Inger Støjberg et spørgsmål fra mig? Spørgsmålet vender jeg tilbage til i slutningen af dette brev. Her først lidt om mig og min situation. Jeg kommer fra Aalborg i Nordjylland. Jeg skriver denne mail til dig, da jeg er kommet ud i nogle problemer med Udlændingenævnet, som vi håber du har tid at kigge lidt på, og måske hjælpe mig lidt med.

Jeg er født og opvokset i Banda Aceh i Indonesien, og er her i Danmark som kvoteflygtning siden 2005.

I december måned sidste år blev jeg gift med min kone her i Danmark. Vi ansøgte om familiesammenføring, men fik dsv. afslag på dette. Vi sendte en klage over afgørelsen til Udlændingenævnet. De vil behandle klagen, men Udlændingenævnet siger at min kone skulle være udrejst igen senest den 13. september 2015. Vi klagede igen over afslaget og bad dem om opsættende virkning, så min kone kan blive her i Danmark under klagens behandling. Dette giver de også afslag på, og fastholder at hun skal være udrejst til den fastsatte dato.

Vi har flere af vores landsmænd der bor her i Danmark, med den samme situation som os. Når de har ansøgt om familiesammenføring, har de alle fået afslag, men deres ægtefælle må gerne blive i Danmark under behandlingen af klagen.

Min kone er gravid med termin den 9. december 2015. Hun er meget besværet af forskellige problemer i forhold til graviditeten. Og vil have det meget svært ved at skulle på en så lang og anstrengende rejse nu. Udlændingenævnet har bedt om nogle papirer på at hun er gravid. Men de fastholder stadig hun skal udrejse.

Jeg lider af PTSD pga. de ting jeg har oplevet i mit hjemland og i Fangelejren i Malaysia, inden jeg kom til Danmark. Jeg lider også af hepatitis B, som jeg får medicinsk behandling for. Endvidere har jeg haft tuberkulose, som jeg er blevet færdigbehandlet for. Jeg har mange traumer over de ting jeg har oplevet, og har netop afsluttet mit 2. ophold på Rehabiliteringscentret for Flygtninge i Aalborg.

Vi har også haft kontakt til nogle gratis advokater i Aalborg, men de kunne ikke gøre noget. Vi har også snakket med Dansk Flygtningehjælp, de har givet os nogle ideer til en ny klage som vi har sendt afsted til Udlændingenævnet.

Udlændingenævnet har også vurderet at vi har større tilknytning til vores hjemland end til Danmark. Men jeg er her som kvoteflygtning, og med situationen i vores hjemland som er meget ustabil og med de ting jeg har oplevet er min tilknytning til Indonesien lige med 0. Jeg kan ikke vende tilbage dertil. Udlændingenævnet vurderer også at jeg kan få samme medicinske behandling i mit hjemland. Men i Indonesien skal man selv betale, og med den lille indtægt man får i vores land, vil det være helt umuligt for

de fleste, også at skulle forsørge min kone og mit barn og købe medicin. Tit er medicinen også flere år for gammel når lægerne udleverer den, så virkningen vil være minimal.

Jeg vil med denne mail gerne sørge minister Inger Støjberg, om det kan være rigtigt at man i et land som Danmark, kan være bekendt at forskelsbehandle personer, som er her som kvoteflygtninge. Vi har alle den samme baggrund. Nogle er i arbejde, nogle arbejdsløse og mig Dahlan Ismail jeg er på resurseforløbsydelse pga. af min sygdom. Vi har en landsmand hvis kone har senere termin end min kone, og hun kan godt blive her i Danmark under behandlingen af klagen på afslaget.

Jeg takker for din tid, og håber du har mulighed for at kigge på denne sag.

Med venlig hilsen

Dahlan Ismail